

Súd: Správny súd v Banskej Bystrici
Spisová značka: 5S/11/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0824100192
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Petráš Vinczeová
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2024:0824100192.1

Uznesenie

Správny súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Petráš Vinczeovej a členov senátu Mgr. Denisy Slivovej a JUDr. Miroslavy Štefčekovej, v právnej veci žalobcu: Združenie domových samospráv, o.z., so sídlom Rovniankova 1667/14, 851 02 Bratislava – Petržalka, IČO: 31 820 174, právne zastúpený: Tkáč & Partners, s.r.o., so sídlom Hrnčiarska 29, 040 01 Košice – Staré Mesto, IČO: 53 929 691, proti žalovanému: Okresný úrad Trenčín, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Hviezdoslavova 3, 911 01 Trenčín, za účasti ďalších účastníkov konania: 1/ TM real, spol. s r.o., so sídlom Gorkého 10/129, 811 01 Bratislava, IČO: 36 758 230, 2/ A. B. B. B., trvale pobytom C. XXXX/XX, XXX XX D., 3/ IGAZ-PAPIER, spol. s r.o., so sídlom Železničná 714, 911 01 Trenčín, IČO: 36 351 792, 4/ BATE s.r.o., so sídlom Partizánska 8, 911 01 Trenčín, IČO: 36 667 587, 5/ Kaufland Slovenská republika v.o.s., so sídlom Trnavská cesta 41/A, 831 04 Bratislava, IČO: 35 790 164, 6/ E. A., trvale pobytom B. X, XXX XX D., 7/ Mesto Trenčín, so sídlom Mierové nám. 2, 911 01 Trenčín, IČO: 00 312 037 a 8/ EnviProjekt s. r. o., Ing. A. Repel, so sídlom Drevárska 453/1, 058 01 Poprad, IČO: 53 166 868, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-TN-OOP3-2024/004130-010 zo dňa 06.02.2024, takto

rozhodol:

Návrh žalobcu zo dňa 04.04.2024 na priznanie odkladného účinku správnej žalobe zamietla.

odôvodnenie:

1. Dňa 04.04.2024 bola Správnemu súdu v Banskej Bystrici doručená správna žaloba žalobcu zo dňa 04.04.2024, ktorou sa žalobca domáha preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-TN-OOP3-2024/004130-010 zo dňa 06.02.2024, ktorým bolo odvolanie žalobcu zamietnuté a rozhodnutie Okresného úradu Trenčín, odboru starostlivosti o životné prostredie č. OU-TN-OSZP3-2023/024145-034 zo dňa 16.11.2023 potvrdené. Okresný úrad Trenčín, odbor starostlivosti o životné prostredie rozhodnutím č. OU-TN-OSZP3-2023/024145-034 zo dňa 16.11.2023 spoločnosti TM real, spol. s r.o., so sídlom Gorkého 10/129, 811 01 Bratislava, IČO: 36 758 230 podľa § 26 zákona č. 364/2004 Z. z. o vodách a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (vodný zákon) v znení neskorších predpisov a podľa § 66 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov povolil uskutočniť vodnú stavbu „Občianska vybavenosť: SO 33.02 Prípojka a areálová splašková kanalizácia pre SO 03 a SO 35.03 Dažďová kanalizácia zo spevnených plôch“ na pozemkoch par. č. KN-C 1382/1, 1382/2, 1382/31, 1382/32, 1382/35, 1382/72, 1382/73, 1382/37, 1382/44, 1382/45, 1384/188, 1384/189, 1384/192, 1384/252, 1384/258, 1384/259, 1384/260, 1384/262 v k. ú. D..

2. Žalobca v podanej správnej žalobe v zmysle ustanovenia § 185 písm. a) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) navrhol priznať správnej žalobe odkladný účinok, keďže okamžitý výkon alebo právne následky, predovšetkým rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, hrozia závažnou ujmom na životnom prostredí a priznanie odkladného účinku správnej žalobe nie je v rozpore s verejným poriadkom. Konanie žalovaného voči

žalobcovi má podľa presvedčenia žalobcu znaky šikanózneho výkonu práva z dôvodu, že svojim postupom žalovaný smeroval k ujme na procesných právach žalobcu, pričom žalobca na nesprávnosť takéhoto postupu žalovaného výslovne upozornil a žalovaný aj napriek tomu postupoval šikanózne voči žalobcovi. Vo vzťahu k ochrane životného prostredia súdnou cestou podľa žalobcu vystupujú do popredia najmä princípy prevencie a princíp predbežnej opatrnosti. Tieto princípy je potrebné prepojiť s inštitútom odkladného účinku správnej žaloby, resp. s inštitútom dočasného pozastavenia účinnosti všeobecne záväzného nariadenia. Ich použitie je možné aj v prípadoch, ak hrozí „závažná ujma na životnom prostredí“. Pri priznávaní odkladného účinku správnej žalobe musí správny súd okrem vyššie uvedených skutočností posudzovať princíp právnej istoty ako aj princíp prezumpcie správnosti rozhodnutí správnych orgánov, ktorý znamená, že tieto rozhodnutia sa považujú za zákonné a správne kým nie je preukázaný opak. Inštitút odkladného účinku správnej žaloby v značnej miere prelamuje tieto princípy, keďže postihuje samotné rozhodnutie správneho orgánu odkladom jeho vykonateľnosti. Žalobca taktiež poukázal na to, že princíp právnej istoty sa vnútorne spravuje dvomi protichodnými zásadami, a to prezumpciou správnosti rozhodnutí správnych orgánov a preventívnej opatrnosti. Vzhľadom na vyššie uvedené je preto podľa žalobcu potrebné postupovať takým spôsobom, aby sa nenávratne nevytlúčila ani jedna z uvedených možností, ale aby iba dočasne jeden princíp ustúpil druhému, konkrétne formalistický princíp zákonnosti musí ustúpiť princípu predbežnej opatrnosti, ktorý je založený na materiálnom ohrození životného prostredia. S poukazom na ustálenú rozhodovaciu prax Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 422/2018 zo dňa 13.12.2018) má žalobca za to, že sú splnené všetky podmienky na priznanie odkladného účinku správnej žalobe. Podľa žalobcu len ťažko je možné uvažovať o prezumpcii správnosti rozhodnutí správnych orgánov, ak žalované rozhodnutie sa právnym aspektom konania a odôvodnením z relevantných právnych predpisov v skutočnosti ani nezaobrá. V zmysle ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky musí byť rozhodnutie správnych orgánov nie len zákonné, ale rozhodnutie sa ako zákonné aj musí javiť, čo v danom prípade podľa žalobcu splnené nie je. Samotná citácia právnych predpisov, bez kauzálneho nexusu, nie je správnu úvahou, ale naopak len formalistickým limitovaním zákonnosti rozhodnutia. Vzhľadom na uvedené žalobca tvrdí, že prevažuje požiadavka na aplikáciu predbežnej opatrnosti podľa § 13 zákona o životnom prostredí, ktorý je možné zjednodušene interpretovať ako zásadu v prípade pochybností v prospech životného prostredia. Žalobca poukázal aj na to, že v zmysle § 189 SSP správny súd môže aj bez návrhu uznesenie o priznaní odkladného účinku zrušiť, ak sa v priebehu konania ukáže, že na priznanie odkladného účinku neboli dané dôvody alebo tie medzičasom odpadli. Žalobca preto tvrdí, že správny súd má priznať požiadavke ochrany životného prostredia čo najväčšiu váhu. Ak správny súd prizná odkladný účinok správnej žalobe, tak sa tým podľa žalobcu nezmarí právo obchodnej spoločnosti TM real, spol. s.r.o. na realizáciu zámeru, jeho právo bude len suspendované, a to až do času rozhodnutia vo veci samej, alebo odpadnutia dôvodov, na základe ktorých bol správnej žalobe priznaný odkladný účinok. Ak by správnej žalobe nebol priznaný odkladný účinok znamenalo by to podľa žalobcu nezvratný zásah do životného prostredia a v prípade potvrdenia nezákonnosti rozhodnutia by došlo k nenávratnému poškodeniu životného prostredia. Vzhľadom na vyššie uvedené aplikujúc ústavnú zásadu vyvažovania práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky žalobca tvrdí, že dôvodnosť a nutnosť priznania odkladného účinku správnej žalobe bola v danom prípade riadne preukázaná. Preto žalobca žiada, aby správny súd priznal správnej žalobe odkladný účinok s prihliadnutím na nasledovné záujmy životného prostredia:

- povinnosť poznať vplyvy realizovanej činnosti a posúdiť ich zákonným procesom podľa § 17 ods. 2 a § 18 zákona o životnom prostredí postupmi podľa osobitného zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie zákona EIA a v súlade s účelom a cieľmi smernice EIA eurokomformným spôsobom, s tým že vydaním rozhodnutia sú priamo nedodržiavané záväzné podmienky na ochranu životného prostredia a - uplatňujúc ústavnú zásadu vyvažovania legitímnych ústavných práv a záujmov, keďže okamžitým výkonom žalovaného rozhodnutia by sa definitívnym spôsobom zmarilo právo podľa čl. 44 a čl. 45 Ústavy Slovenskej republiky na priaznivé životné prostredie oproti stavu, kedy suspendívnym účinkom prijatia odkladného účinku nemaria obchodnej spoločnosti TM real, spol. s.r.o. žiadne ústavné práva, len sa ich realizácia odkladá do doby definitívneho potvrdenia, že mu práva vznikli legitímne a zákonne s poukazom na čl. 20 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, kedy priznanie odkladného účinku možno subsumovať pod opatrenie brániace zneužitiu vlastníctva poškodzujúce životné prostredie nad zákonom určenú mieru, a to až do doby rozhodnutia vo veci samej, kedy sa kolízia práva na životné prostredie a vlastníckeho práva a voľnej dispozície ním definitívne vyrieši.

3. Žalovaný vo vyjadrení k správnej žalobe zo dňa 12.06.2024 poukázal na to, že žalobca musí v návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe uplatniť niektorý zo zákonných dôvodov uvedených

pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe. Žalobca má povinnosť uviesť tvrdenia a svoje dôvody musí správne súdu preukázať. Žalobca podľa žalovaného neuviedol žiadne konkrétne tvrdenia o hrozbe závažnej ujmy vo vzťahu k životnému prostrediu, na základe ktorých by bolo možné ustáliť mieru závažnej ujmy, ktorá hrozí a ani nepredložil dôkazy, ktorými by tieto dôvody preukázal. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobcovo tvrdenie, že konanie žalovaného voči žalobcovi má znaky šikanózneho výkonu práva nebolo nijako zdôvodnené, je nezrozumiteľné a nezakladá sa na pravde. Žalovaný mal v konaní postavenie účastníka konania, ktoré mu vyplýva z § 24 ods. 2 zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie. Z uvedených dôvodov žalovaný navrhuje, aby Správny súd v Banskej Bystrici návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe nevyhovel a podľa § 188 SSP uznesením návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe zamietol.

4. Podľa § 184 SSP podanie správnej žaloby nemá odkladný účinok, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

5. Podľa § 185 SSP správny súd môže, ak osobitný predpis neustanovuje inak, na návrh žalobcu a po vyjadrení žalovaného uznesením priznať správnej žalobe odkladný účinok,

a) ak by okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom,

b) ak napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy má podklad v právne záväznom akte Európskej únie, o ktorého platnosti možno mať vážne pochybnosti, a žalobcovi by inak hrozila vážna a nenapraviteľná ujma a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore so záujmom Európskej únie.

6. Podľa § 188 SSP ak správny súd návrhu žalobcu nevyhovie, uznesením ho zamietne.

7. Podanie správnej žaloby má priamo zo zákona odkladný účinok len v takom prípade, ak to výslovne ustanoví Správny súdny poriadok alebo osobitný predpis. Priznať odkladný účinok správnej žalobe môže však aj správny súd, a to za podmienok stanovených zákonom. Procesným predpokladom rozhodnutia správneho súdu o priznaní odkladného účinku správnej žalobe je predovšetkým návrh žalobcu, ktorým tvrdí, že okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, by mu hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok. Priznanie odkladného účinku pre tento zákonný dôvod nemôže byť v rozpore s verejným záujmom. Žalobca nie je povinný preukazovať, že tvrdená ujma bezprostredne nastala, vyžaduje sa však osvedčenie, že výkonom napadnutého rozhodnutia určitá závažná ujma hrozí. Priznaním odkladného účinku sa do skončenia konania pred správnym súdom pozastavujú všetky účinky napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, čo znamená, že takéto rozhodnutie nemôže byť podkladom pre vydanie naň nadväzujúcich rozhodnutí alebo opatrení a akékoľvek možnosti realizovať oprávnenia plynúce z takéhoto rozhodnutia sú vylúčené.

8. Rozhodnutie o priznaní odkladného účinku správnej žalobe prichádza do úvahy len vo výnimočných situáciách a má mimoriadny charakter, pretože správny súd tu pred vlastným rozhodnutím vo veci samej v rámci správneho súdneho konania prelamuje právne účinky právoplatného správneho aktu, na ktorý pokiaľ nie je ako celok zákonným postupom zrušený, treba hľadieť ako na zákonný a vecne správny. Rozhodnutie o priznaní odkladného účinku správnej žalobe je vyhradené len pre mimoriadne prípady, ktoré zákonodarca vymedzil v ustanovení § 185 písm. a) alebo písm. b) SSP slovami o hroziacej závažnej ujme, značnej hospodárskej škode, či finančnej škode, závažnej ujme na životnom prostredí, prípadne inom vážnom nenapraviteľnom následku. Správny súd musí mať pritom dostatočným spôsobom osvedčené, že je nevyhnutné postupovať v súlade so znením ustanovení § 185 písm. a) alebo b) SSP. Preto sa vyžaduje, aby navrhovateľ odkladného účinku jednoznačne osvedčil jeho opodstatnenosť, a to uvedením dostatočných tvrdení osvedčujúcich dôvodnosť takéhoto návrhu. Správny súd pri posudzovaní dôvodnosti návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe v zásade zohľadňuje tie dopady a ujmy, ktoré by v dôsledku svojho vzniku mohli zmať tú ochranu subjektívnych práv, právom chránených záujmov alebo povinností, ktorú by mohlo poskytnúť rozhodnutie správneho súdu vyhovujúce správnej žalobe.

9. Tvrdiť a osvedčiť predpoklad, že okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy hrozí závažná ujma, resp. iný vážny nenapraviteľný následok, je povinný žalobca, ktorý sa priznania odkladného účinku správnej žalobe svojim návrhom domáha. Vznik závažnej ujmy (iného nenapraviteľného následku) musí byť v príčinnej súvislosti s výkonom napadnutého rozhodnutia, či iným právnym následkom vyplývajúcim z rozhodnutia. Zároveň musí ísť o následok určitej intenzity, aby prípadnú ujmu bolo možné označiť za „závažnú ujmu“, ako ju zákonodarca výslovne vyjadril. Bremeno tvrdenia má žalobca, pričom od neho sa požaduje uvedenie konkrétnych a relevantných tvrdení a rozvedenie, v čom konkrétne závažná ujma (iný nenapraviteľný následok) má spočívať a akú intenzitu prípadná ujma (iný nenapraviteľný následok) má. Žalobca nie je povinný preukazovať, že príslušná ujma bezprostredne nastala, avšak vyžaduje sa osvedčenie, že výkonom napadnutého rozhodnutia určitá závažná ujma reálne a aktuálne hrozí. Tvrdené dôvody musí žalobca aj konkretizovať s ohľadom na skutkový stav danej veci a zároveň ich aspoň osvedčiť. Hrozba pritom musí byť priama a nesmie ísť len o hypotetickú možnosť. Rovnako nesmie byť nepatrná, ale musí mať závažný dopad. Z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 364/2017-16 zo dňa 30.05.2017 vyplýva, že preukázanie hrozby treba považovať za osobitnú náležitosť návrhu na priznanie odkladného účinku. To, že nesmie ísť len o hypotetickú možnosť tvrdenej hrozby vyplýva zo záverov uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Sžks/17/2018 zo dňa 30.05.2018. Osobitnými náležitosťami návrhu na priznanie odkladného účinku podľa § 185 písm. a) SSP sú jednak tvrdenie o tom, že okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy hrozí závažná ujma, značná hospodárska či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, resp. iný vážny nenapraviteľný následok, a zároveň osvedčenie hrozby vzniku predpokladanej ujmy, resp. iného vážneho nenapraviteľného následku. V tejto súvislosti správny súd poukazuje na závery bodu 11. odôvodnenia uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 132/2022-11 zo dňa 03.03.2022, podľa ktorého: „Okrem všeobecných náležitostí podania (§ 57 SSP) by mal návrh obsahovať aj dostatočnú identifikáciu dôvodu na priznanie odkladného účinku v zmysle písm. a) alebo písm. b) § 185 SSP. Pri dôvode týkajúcom sa písm. a) § 185 SSP by pritom mal navrhovateľ (žalobca) dostatočne vymedziť aj konkrétny dôvod a skutkové okolnosti s ním spojené. Od tohto vymedzenia nakoniec vo veľkej miere závisí aj rozhodnutie správneho súdu a rozsah jeho odôvodnenia.“.

10. Správny súd po oboznámení sa s tvrdeniami žalobcu v návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe a s vyjadrením žalovaného dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe.

11. Žalobca navrhuje, aby správny súd priznal správnej žalobe odkladný účinok podľa § 185 písm. a) SSP, pretože okamžitý výkon alebo právne následky predovšetkým rozhodnutia orgánu verejnej správy prvého stupňa hrozia závažnou ujmu na životnom prostredí a priznanie odkladného účinku správnej žalobe nie je v rozpore s verejným poriadkom. Podľa žalobcu konanie žalovaného voči žalobcovi má znaky šikanózneho výkonu práva, keďže žalovaný svojím postupom smeroval k ujme na procesných právach žalobcu, a to aj napriek výslovnému upozorneniu žalobcu na nesprávnosť takéhoto postupu žalovaného. Žalobca v podstatnej časti návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe len vo všeobecnej rovine prezentuje dôvody pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe vo vzťahu k ochrane životného prostredia odkazom na princíp prevencie a princíp predbežnej opatrnosti. Tieto dôvody priznania odkladného účinku správnej žalobe žalobca vymedzil len všeobecne bez uvedenia konkrétnych skutkových okolností vzťahujúcich sa k správnu žalobou napadnutému rozhodnutiu, ako aj rozhodnutiu prvostupňového orgánu verejnej správy, ktoré bolo správnu žalobou napadnutým rozhodnutím preskúmané. Žalobca svoje tvrdenie o možnej závažnej ujme na životnom prostredí podložil len všeobecne vymedzenými tvrdeniami resp. úvahami o možných následkoch, ktoré však žalobca už bližšie v návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu nekonkretizoval a nešpecifikoval. Žalobca teda svoj návrh ničím konkrétnym vo vzťahu k správnu žalobou napadnutému rozhodnutiu orgánu verejnej správy neodôvodnil. Rovnako žalobca žiadnymi konkretizovanými tvrdeniami neodsvedčil ani intenzitu tvrdeného následku spočívajúcom v závažnej ujme na životnom prostredí. Preto nie je možné žiadnym spôsobom uvažovať o existencii závažnej ujmy na životnom prostredí predpokladanej ustanovením § 185 písm. a) SSP alebo o inom nenávratnom poškodení životného prostredia.

12. V závere správny súd považuje za potrebné podotknúť, že základným zmyslom rozhodnutia o priznaní odkladného účinku správnej žalobe nie je všeobecne aplikovateľné oddialenie účinku

právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy, ale ide o mimoriadny nástroj na zabránenie stavu, kedy by v dôsledku okamžitého výkonu alebo iných právnych následkov právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy bola konkrétnym, zásadným a nezvratným spôsobom negatívne ovplyvnená súkromná, či verejná sféra hrozbou závažnej ujmy, značnej hospodárskej či finančnej škody, respektíve závažnou ujmom na životnom prostredí, prípadne iným vážnym nenapraviteľným následkom.

13. Na základe vyššie uvedeného správny súd záverom konštatuje, že žalobca v návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe neosvedčil konkrétnymi skutkovými tvrdeniami existenciu závažnej ujmy na životnom prostredí v dôsledku okamžitého výkonu alebo iných právnych následkov správnu žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného orgánu verejnej správy ako aj rozhodnutia prvostupňového orgánu verejnej správy, ktoré bolo preskúmané správnu žalobou napadnutým rozhodnutím orgánu verejnej správy. Z tohto dôvodu vzhľadom na absenciu relevantných tvrdení zo strany žalobcu a na neosvedčenie jeho nekonkretizovaných dôvodov, správny súd nemohol posúdiť intenzitu žalobcom tvrdenej závažnej ujmy na životnom prostredí. Keďže žalobca neosvedčil skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že hrozí tvrdený následok, teda že okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy, predovšetkým rozhodnutia prvostupňového orgánu verejnej správy, hrozí závažná ujma na životnom prostredí, správny súd nezistil zákonný dôvod na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, a preto návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe podľa § 188 SSP zamietol.

14. Toto rozhodnutie prijal senát správneho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná kasačná sťažnosť.
(§ 439ods. 2 písm. e) SSP)